

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN

Od 25. svibnja do 31. svibnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
25.05.	Beda Časni Ponedjeljak	07:30 18:00	+Stjepan i ob. Čavlović - Marko Besednik
26.05.	Sv. Filip Neri Utorak	07:30 18:00	+ nema nakane - Sanda Šavor; na čast Presv. Srcu Isusovu za ozdravljenje
27.05.	Augustin Kenterb Srijeda	07:30 18:00	+ nema nakane - Antun i Eva Lešić
28.05.	German, Vilim Četvrtak	07:30 18:00	+Kata Perinović; zahvala MB-ožjoj -Ivan Vranić; sveta misa za športaše, predvodi biskup Ivan Šaško
29.05.	Euzebije i Polion Petak	07:30 18:00	+Milan Radošević - Danica Štajduhar, Stjepan i Andra Čečura
30.05.	Bazilije, Emilija Subota	07:30 11:00	+ nema nakane - krštenje: Lare Palajska
31.05.	Presveto Trojstvo Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Zoran Radujković; ob. Sekulić i Škrtić - župna sveta misa; krštenje: Lenon Kukić - ob. Blažević, Josipović, Bumbar i Lipovac

- za čišćenje i pospremanje, pomoći starijim osobama - jedna gospoda traži posao nazvati na mobitel 0998425338. Unaprijed se zahvaljujem.
- Od mjeseca lipnja večernje mise radnim danom i nedjeljom nisu više u 18:00 sati nego u **19:00 sati**.
- Susret župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća bit će 25. svibnja 2015. u župnome dvoru u 19:30 sati. Molim sve članove da se odazovu.
- 28. lipnja 2015. prigodni program i sveta misa zahvalnica sportaša grada Karlovca i Karlovačke županije. Nakon sportskog programa svetu misu predvodi mons. dr. Ivan Šaško
- Zenidbeni navještaj u župi prebivališta:** Goran Štimac, sin Milorada i Verice r. Slačanin, stolar, M. Držića 1d, župa Novi Centar i Andreja Mihalić, kći Miroslava i Jasne r. Mikšić, dipl. ing. strojarstva, K.P.Krešimira IV 4a, župa Novi Centar. Žele se vjenčati **04. srpnja 2015.** u Kamenskom.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

PEDESETNICA - DUHOVI - 24.05.2015. - GODINA II., BR. 39

"Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas: Primite Duha Svetoga."

Čitanje svetog Evangelijskog po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Kada dođe Branitelj koga ću vam poslati od Oca - Duh istine koji od Oca izlazi - on će svjedočiti za mene. I vi ćete svjedočiti za mene jer ste od početka sa mnom. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on - Duh istine - upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješćivat će vama.«

Riječ Gospodnja. (**Iv 15,26-27; 16,12-15**)

Misli za današnje evangelije

Duh Sveti obnavlja i ujedinjuje Crkvu i svijet

Prolazi rascvjetani svibanj, proljeće polako prelazi u ljeto. Jedno godišnje doba zamjenjuje drugo. I dok pomalo s nostalgijom mislimo na to divno godišnje doba, radujemo se jer dolazi doba topline i sunca. Nešto slično dogada se i u području naše vjere, kako to doživljavamo tijekom liturgijske godine. Isusovi učenici opravštaju se s tugom od Isusa kojega više neće imati u svojoj sredini kao do sada. On je završio svoje poslanje i odlazi k Ocu. Za apostole dolazi vrijeme preuzimanja vlastite odgovornosti za Crkvu i poslanje koje su od Isusa dobili. Ali, Isus ih ne ostavlja same; šalje im Duha Svetoga koji će uvijek i svuda moći biti s njima. On će ih jačati, nadahnjivati i posvećivati. To je Duh ljubavi između Oca i Sina, ali i ljubavi između njih samih i svih članova Kristove Crkve. Po njemu će svijet prepoznati da je Isus i dalje nazočan i djelotvoran u svojoj Crkvi. Taj Duh Božje ljubavi darovan je svima nama. Mi koji smo ga primili u sakramantu Potvrde sjetimo se toga, zahvalimo mu i zamolimo da i po nama djeluje u svijetu. On daje život, poklanja mir i donosi radost. I po nama on želi obnavljati svijet dajući mu prave vrjednote ljubavi, solidarnosti, razumijevanja. Dopustimo da nas ispunji i oduševi za tu zadaću.

Pitanja za tih razmišljanje:

- 1.U kojem se godišnjem dobu nalazi moja duša i unutarnje raspoloženje?
- 2.Kako sam se otvorio Duhu Svetom i koliko sam dopustio da me promjeni iznutra?

SVETAC TIJEDNA

Sveti Filip Neri, svećenik (1515. - 1595.)

Firenza je rodni grad mnogih velikana duha i mnogih svetaca. Ona je u svome krilu dala život i jednome od najoriginalnijih svetaca Katoličke crkve. To je Sv. Filip Neri, čiji se blagdan kao obvezan spomenan slavi u cijeloj Crkvi, naročito svećano u Rimu. Vječni ga grad smatra svojim apostolom, glavnim suzaštitnikom, pa stoga gradska uprava svake godine 26. svibnja na njegov oltar u crkvi Alla Vallicella postavlja jedan zavjetni kalež, dar rimskoga puka. Ta značajna ceremonija, uz prekid od g. 1871. do 1924., traje još i danas, a uvijek uz veliko sudjelovanje vjernika. "Pippo buono" - dobri Filip, za pobožne je Rimljane još i danas veoma zanimljiv i privlačiv svetac. Sveti Filip se rodio 21. srpnja 1515. usred žarkog ljeta u popularnoj gradskoj četvrti Firenze, zvanoj S. Pietro in Gattolino. Ako je istina da okolina utječe na čovjeka, na njegov rast i izgradnju, onda je mali Filip imao sreću što se rodio u jednom od najljepših gradova na svijetu, koji je pun bajoslovnih umjetnina, ali i koji okružuje prekrasna priroda. Živahni je i veseli dječak proveo sretne najranije godine svoga djetinjstva okružen sigurnošću jedne obitelji. Iako je rano izgubio majku Lukreciju, u potpunosti ju je zamjenila dobra mačeha, druga očeva žena. Kao petnaestogodišnji dječak Filip je g. 1530. doživio napad carskih četa Karla V. pod zapovjedništvom vojvode od Orangea na svoj rodni grad, što ga je kao i sve gradane Firenze duboko potreslo. Svoj prvi odgoj Filip je primio kod dominikanaca u samostanu Sv. Marka. Kasnije će priznati da sve dobro što ima u sebi njima duguje. Oni su mu također duboko u dušu usadili ljubav i poštovanje za svoga "mučenika" Jeronima Savonarolu, vatreng firentinskog propovjednika, koji je zbog sukoba s papom Aleksandrom VI. bio spaljen na lomači. Od toga prežestokoga proroka Filip je naučio da prava obnova Crkve može doći jedino od obnovljenog klera i laikata. Zato će kao svećenik svu svoju aktivnost upotrijebiti za duhovni odgoj mladeži, puka i klera. Još dosta mlađ god. 1532., po očevu nalogu, pošao je k svom rođaku Romulu, trgovcu, u San Germano, danas Cassino, podno glasovite benediktinske opatije. Trgovački su ga poslovi slabo privlačili. On nije bio rođen trgovac, iako je ta grana u njegovu rodnom gradu veoma cvala i učinila ga bogatim. Radije se zavlačio u tišinu benediktinske opatije Monte Cassino ili u samotnu prirodu te ondje razmišljao. Napustio je god. 1534. svog rođaka u San Germanu, njegovu trgovinu te kao siromašan hodočasnik pošao na sjever u Rim. Došavši u Rim, Sveti Filip se nastanio kod svoga zemljaka Geleotta Caccia, koji je vodio poslove papinske carinarnice. Kao naknadu za stan i uzdržavanje odgajao je njegova dva sina. Inače njemu nije mnogo trebalo jer je bio veoma skromnih zahtjeva. Zadovoljio se s malo kruha, sira, maslinama, a to bi zolio časom svježe vode. Filip je u Vječnom gradu pohađao učilište Sapienza da bi tako nadopunio svoju izobrazbu. Što bi mu preostajalo slobodnog vremena upotrebljavao je za hodočašća u razna rimska svetišta, u katakombe, a nastojao je dobrotom i vadrinom djelovati na svakoga s kime bi se susreo. U Rimu se namjerio i na sv. Ignacija Lojolu i s njime se sprijateljio. Taj ga je veliki učitelj uputio u "unutarnju molitvu". Sveti Filip Neri je zaređen za svećenika god. 1551. Bilo mu je tada već 36 godina. Tada se povukao u kuću bratovštine San Girolamo della Carita. I tu je nakon mnogih pokušaja započeo svoje vlastito djelo, takozvani oratorij. Oko njega kao oko duhovnog vođe sve se više počela okupljati jedna zajednica. Većinu članova te zajednice upoznao je u isповjedaonici revno ispovijedajući i vodeći duhovne razgovore. U poslijepodnevnim satima u jednoj maloj čeliji s najodabranijima bi zajedno čitao sv. Ivana, sv. Pavla - svoje biblijske ljubimce - pa onda Augustina, Kasijana, Tomu Akvinca, Gersona i Colombinija. Koji put bi sa svojim odgajanicima išao na šetnju, a onda uvečer skupa s njima dugo klečao u molitvi i klanjanju u crkvi Sv. Jeronima. Sveti Filip Neri je po nalogu Pape god. 1564. morao preuzeti kao dušobrižnik i brigu za firentinsku crkvu i zajednicu u Rimu. Tada mu pritekoše u pomoć već kao svećenici njegovi prvi i najbolji učenici: Tarugi, Bordini i Baronius. S njima je stvorio malu bratsku zajednicu svjetovnih svećenika, koji su provodili

zajednički život. U papi Grguru XIII. (1572-1582) Filip Neri je imao oslonac i jamstvo za nesmetan rad. Prije njega je imao problema pa je dva put došao i pred inkviziciju, ali je oba puta proglašen nedužnim i pravovjernim. Kako je firentinski koloniju učinio neovisnom te u Valicelli uz tamošnju crkvu podigao novi oratorij, njegovo se djelo još više učvrstilo i usavršilo. Kad je g. 1578. u Valicelli stara crkva ustupila mjesto novoj, zvanoj Chiesa Nuova, koja i danas postoji (u njoj je i svečev grob) tada je njegov oratorij postao jedno od središta duhovne obnove u Rimu. U nju su dolazile po duhovnu hranu stotine i tisuće Rimljana, i tako veseli, originalni, ali sav Božjom ljubavlju prožeti Filip Neri postade jedna od središnjih ličnosti Vječnoga grada. Uza nj su bili njegovi svećenici i braća oratorijanci. Ta je kongregacija, životno djelo sv. Filipa Nerija, 15. srpnja 1575. papinskom bulom zadobila i službeno odobrenje Crkve. Pastoralna djelatnost sv. Filipa Nerija nije se sva iscrplula u krugovima oratorija, ona je išla i dalje te dopirala i do crkvenih dostojanstvenika i na njih izvršavala blagotvoran utjecaj. Filip je bio savjetnik papâ, od Pija IV. do Grgura XIV. i Klementa VIII. Bio je prijatelj i duhovni savjetnik: kardinala sv. Karla i Federica Borromea, slavnoga glazbenika Palestrine i drugih manje poznatih umjetnika. Sv. Filip Neri je volio lijepu glazbu i baš se iz njegova oratorija razvila nova vrsta glazbenih djela nazvana oratorij, a to je vokalno-recitativno-instrumentalna skladba. Ako se pitamo kako je taj jednostavni Firentinac mogao razviti toliku, tako svestranu i uspješnu djelatnost, onda mislim da ćemo na to pitanje najbolje odgovoriti jednim citatom iz sv. Augustina, iz njegove Dvanaeste rasprave o Ivanovu evanđelju. Svetac piše: "Nitko ne vidi Duha, pa ipak na koji onda način čujemo njegov glas? Kad odjekuje psalam: to je glas Duha. Kad odjekuje Evanđelje: to je glas Duha. Kad odjekuje Božja riječ: to je glas Duha. Čuješ njegov glas, ali ne znaš odakle dolazi ni kamo ide. I ako si rođen od Duha, takav ćeš biti i ti." Sveti Filip Neri je bio rođen od Duha. Crkva na njegov blagdan u molitvi kaže da je "bio čudesno prožet ognjem Duha Svetoga". I taj je Duh preko njega djelovao, u svim njegovim djelima i pothvatima odzvanja, k njemu privlačio. Po tome Duhu on postade "drugi apostol Rima". U tome Duhu preminuo je pun radošti. Njegov oproštaj od ovoga svijeta nije bila žalost, već radošt u Duhu Svetom. Svetac je još ujutro 25. svibnja 1595. slavio svetu misu "kličući i pjevajući od radošti". Nitko osim njega nije slatio da će brzo umrijeti. A umro je već sljedeće noći u 3 sata. Samo dva mjeseca nakon njegove smrti započeo proces za njegovo uzdignuće na oltar. Proces je završio dekretom kanonizacije od 14. svibnja 1622. Filip Neri je svetac koji je znao očarati i velike duhovne kako za života tako i poslije smrti. Osim njegovih suvremenika, štićenika i prijatelja, dosta je spomenuti još samo trojicu: Berullea iz XVII. stoljeća, Goethea iz XVIII. i Newmana iz XIX. Prvi je u Francuskoj osnovao oratorij, oslanjajući se na rimski oratorij sv. Filipa Nerija, drugi je Filipa Nerija nazivao "svojim svecem", a treći ga je ljubio kao svoga oca i duhovnog učitelja.

DUH SVETI I JEZICI

Ako netko zapita koga od nas: "Kad si primio Duha Svetoga, zašto ne govorиш svim jezicima?", ovaj mora odgovoriti: "Pa ja doista govorim svim jezicima, jer sam član Kristova tijela, to jest Crkve, koja govoriti svim jezicima. Što je onda drugo Bog htio pokazati prisutnošću Duha Svetoga ako ne to da će njegova Crkva govoriti svim jezicima?"

Nepoznati afrički pisac iz VI. stoljeća